

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX бр 93 (2004)

В. Търново, неделя, 2 август 1964 г.

Цена 2 стотинки

ДНЕС — 2 АВГУСТ ДЕН НА БЪЛГАРСКИЯ ЖЕЛЕЗНИЧАР

ДНЕС е Денят на българския железничар. В този ден железничарските колективи правят равностметка на постигнатите успехи и дават обещания за преизпълнение на производствената си програма.

В чест на 20-годишнината на социалистическата революция железничарите от нашия окръг достойно изпълняват поставените им задачи. По пътя на разкриване и по-пълно използване на вътрешните резерви, на развитие на техническия прогрес, след всеки изминат ден се подобрява използването на вагоните, локомотивите и съоръженията. А от началото на годината досега всички железничарски поделения и участъци преизпълняват производствено-финансовите си планове и технико-икономическите показатели.

Гаровите колективи в окръга изпълниха плана за престоя на транзитните вагони 121.07 на сто и на местните — 102.53 на сто. В сравнение с миналата година, са натоварени повече над 120 000 тона товари, престоят на всеки вагон е съкратен средно с 5.18 часа за транзитните и с 2.56 часа за местните вагони. Ускори се и оборотът на товарните вагони.

Големи са постиженията и на Локомотивно дело — Горна Оряховица. От началото на годината досега са извозени 12 351 000 виртуални брутотонкилометри повече от нормата, реализирана е икономия от горива, електроенергия, материали и други експлоатационни разходи за 230 000 лева. Голям дял за изпълнение на превозния план имат вагонниците от ж. п. възел Горна Оряховица, които осигуряват ремонтването на вагоните и техническата подготовка на влаковете.

Благодарение на колективните усилия на железничарите, рязко се подобри движението на влаковете по график. Бол-

шинството от железопътните гари са приведени в привлекателен вид, непрекъснато се подобрява културата на обслужването. През годините на народната власт Партията и Правителството отделиха и полагат големи грижи за подобряване на битовите и производствените условия на транспортните работници, за разширяването на техническия прогрес.

Едновременно с подобряване на материалната база през годините на социалистическото строителство се промениха и транспортните труженици. Сега железничарите от окръга активно участват в социалистическото съревнование, голяма част от тях са включени в движението за комунистически труд, за спечелване Паспорта на трудова слава, възпитават се в любов към труда и вяност към делото на мира и комунизма.

Като празнуват днес своя празник, железничарите от Великотърновски окръг манифестират вяността си и любовта си към Българската комунистическа партия, към великия Съветски съюз. Те на дело показват своята непоколебима воля за претворяване в живота решенията на Осмия конгрес на Партията, за достойно посрещане на 20-годишнината на социалистическата революция у нас.

Честит празник, железопътни труженици!

Гара Свищов, двадесет и девет юли. Дневният план е 140 вагона и 2700 тона извозени товари. А в този ден от гара Свищов потеглят 217 вагона с 4035 тона товари. Планът е изпълнен 150 на сто!

И трите гарови бригади се борят за званието „Бригада за комунистически труд“.

Първото тримесечие гара Свищов изпълни плана си едва с на сто. Река Дунав беше замързана и това попречи за извозването на товари. А през второто тримесечие колективът трябваше да догони изоставането и да изпълни плана си. И сега, на празника, железничарите са горди — с преизпълнен план. Колкото по-тежък е пътят към успехите толкова те са по-радостни, а празникът — по-хубав.

В. Борисова

ДОСТОЕН РАПОРТ

Гара Свищов, двадесет и девет юли. Дневният план е 140 вагона и 2700 тона извозени товари. А в този ден от гара Свищов потеглят 217 вагона с 4035 тона товари. Планът е изпълнен 150 на сто!

И трите гарови бригади се борят за званието „Бригада за комунистически труд“.

Първото тримесечие гара Свищов изпълни плана си едва с на сто. Река Дунав беше замързана и това попречи за извозването на товари. А през второто тримесечие колективът трябваше да догони изоставането и да изпълни плана си. И сега, на празника, железничарите са горди — с преизпълнен план. Колкото по-тежък е пътят към успехите толкова те са по-радостни, а празникът — по-хубав.

В. Борисова

ШЕПАТА УБЕДЕНИ СОЦИАЛИСТИ, които се събраха преди 73 години, на 2 август 1891 г., на връх Бузлуджа, извършиха дело с голямо историческо значение. В тъмното минало на нашата страна, тръгнала по пътя на капиталистическо развитие те запалиха светилника на научния социализъм. Призоваха българските работници към организация и политическа борба. Посочиха им значението, което имат в общественото производство, ролята им като революционна сила в обществото. Изтъкнаха общността на класовите им интереси, близките и далечните им задачи.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански работи към 31 юли 1964 година

ТКЗС	полети култури в %		дълбоко оран в %
	общо	царевича	
Алеково	108	100	20.1
Морави	100	100	5
Драгомирово	100	100	7.5
Г. Студена	100	100	2.6
Константино	100	80	49.3
Београд	94	88	4.2
В. черква	93	100	10.3
Овча могила	91	100	1.8
Обединение	90	96	7.6
Карансева	85	100	7.8
Стражница	84	90	8.2
Лясковец	83	100	41
Политрапец	83	100	17.2
Елена	81	85	2.7
Павликени	80	100	5.6
Ресен	77	100	5.3
Сушица	75	100	10
Михалци	74.5	100	12.2
Ореш	73	—	32.7
Асеново	71	76	17.2
Върбовица	70	100	5.5
Сухиндол	70	92	13.3
Драганово	69	68	4.7
Д. Оряховица	68	100	24.7
Валван	68	100	13.6
Джуконица	67	85	12.7
Камени	65	90	7
Златарица	65	95	8.6
П. Тръмбеш	64	100	8.3
Кириларево	62	100	19.5
В. Търново	62	80	13.9
Масларево	61	98	1.1
Д. Липница	61	45	13.9
П. Сеновец	59	100	13.3
П. кория	56	95	18.3
Самоводене	55	100	5.5
Страхилово	52	33	16
Козлово	45	—	6.5
Кесарево	42	55	7.5
Бруновци	—	—	5.5
ДЗС и ДЕСС			
Ресен	100	100	—
Дунав	87	100	—
Совата	69	100	10.3
Свищов	51	100	11.9
Лясковец	41	84	30
Всичко за окръга:	72	94	12.8

При върбишките поливачи

Бригадирът на младежката бригада за комплексна механизация във Върбица Байчо Йорданов запали мотоцигъла си. Ние се понесохме към царевичните блокове в местността „Смрадликата“. Скоро пред нас се откри чудна гледка. Царевичната беше избуяла и, цялата тъмнозелена и свежа, тя приличаше на „луда“ гора. Слънцето едва проничаше между избуялите стебла, а кочаните, едри и стегнати, сякаш нарочно му пречеа.

На канала сварихме част от бригадата — повечето млади, изпечени от труда и слънцето, жени. Между тях бе и звеноводката Пенка Славева, слабица, но винаги весела жена. Като ни видя, тя шеговито извика:

— Охо! Ето и началството иде!

Жените от нейното звено метеха тръбопроводите за поли-

ване на царевичната. Неуморният поливач бай Христо и бригадирът поставиха естернитовата тръба, пристегнаха към нея тръбопровода и живителната вода избълбука весело, сякаш запя и потече по ръкавчетата във всяка бразда.

Всеки тръбопровод полива по 70 бразди, за които се грижи една жена. След обилното напояване на почвата тръбопроводите се преместват последователно на друго място. Тук се полива денем и нощем.

— За едно денонощие ползва вода 120 декара царевича — говори бригадирът Байчо Йорданов. — Досега бригадата е полила около 1200 декара. Освен царевичата поливаме и захарното цвекло. За целта ние използваме целия поливачески инвентар. Помага ни и агрегатът на орденосеца Иван Дончев.

Б. Киров

В преддеветосептемврийско съревнование

Колективът на ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново обеща да произведе до Девети септември надпланова продукция за 90 000 лева. До средата на юли е произведена за около 80 000 лв. Всички напратили усилия обещанието да бъде изпълнено месец преди срока. Вече са произведени 4100 кг прежда от обещаните 4124, 21 032 метра тъкани вместо 18 132 м. и други. От тези показатели се вижда, че нашият трудолюбив колектив се готви да излезе на тържествената юбилейна манифестация с открито чело и преизпълнено обещание.

Десетки са бригадите и стотици са работниците, които сега произвеждат много повече от обещаното. Всеки ден мъжките и телеграмите обявяват постиженията на отделните работници и бригади, особено за високото качество.

Големи постижения имат ткачните бригади на Иван Русков, Трифон Василев, Михаил Николов и др., които изпълняват плановите си средно над 105 на сто. Не остават назад и бригадите от предания и пре-

суквачния пех. Оттук Павел Баев, Дамаскин Георгиев и Петър Събев са първенци при изпълнението на плановите си. Упорити са и преданияте бригади. Те произведоха над четири тона прежди над плана благодарение подобряването на радемана. За тях четири тона не са даде допълнителна суровина. Тук отлично работят Георги Радев, Тодор Хинов, Костадин К. Николов и др., които помагат за увеличаване на достигнатите успехи.

Др. Стоянов

Златният фонд на окръга

ИТАЗИ НОЩ са на пост две възторжени очи, от които винаги блика усмивка — очите на началник-влака Никола Цаневски. Още когато влакът беше далече, може би, край родното му село Ресен, Никола беше готов. Той погледна часовника, наблюдаваше 2 часа. Край него, избръснати и стегнати, стояха Станко Зашев и Васил Йорданов — кондукторите, първия и усмивнат като младеж беше и 52-годишният спирач Кръстю Георгиев.

— Тръгваме ли, момчета? — попита Никола Цаневски и чевръсто повдигна бригадата си към шест колвоз.

Само след около половин час бързият влак от София за Варна се изплъзна из многобройните коловози на гара Горна Оряховица. Стотиците пътници почиваха в купетата без да знаят, че в това време редом с машиниста гримасно се и загледал в нощта Никола Цаневски.

Така е вече 26 години. Когато пое първия влак за управление, сегашният дребничък и набит човек със сребреещи нече коси беше младеж. Беше август 1938 г. След като имаше зад гърба и две години кондукторски стаж, Никола дойде от Пловдив и стана началник на влак. За тази работа беше мечтал, когато като босово момче посрещаше влака на гара Ресен.

Шест години беше водил влаковете в различни посоки. Едва през септември 1944 г. той разбра, какво значи

вожничеството, ливкуващи хора. Коега още до края на 1944 г. Никола Цаневски въ-

НАЧАЛНИКЪТ НА ВЛАК

ни в редовете на БКП, той усмивнато и кратко каза предругарите си:

— Партията за мене — това е раздадената радост на

френски, после на руски, който на всяка цена се стреми чрез разказа си да влее от своя възторг, от възторга на своята слънчева страна и у тях.

„Гара Варна“ Още един поток от частливи хора се изсипва и от този влак.

— Татко, татко!

Мариана — дъщерята заварчи техникума по индустриална химия и сега е тук на работа. Всеки път тя посреща баща си от влака. Има толкова много неща да си кажат.

— Татко, прие ли Сашко? — сестрата знае мечтата на братчето си, което завърши тази година осми клас и за това първите й думи са тези.

— О, през септември го търси в Електротехникума в Горна Оряховица.

— А мама как е? Имат ли много работа в кооперацията?

— Само няколко минути и те ще се разделиш. Марко зане ли свела полед и леко зачервена татко.

— Татко, кога ще бъдеш тукка вечер? Искам да те запозная.

Бащата се вглежда внимателно и отпуска ръка на рамото на момчето.

— С твоите приятели ли, Мариушке? Интересно, много интересно.

Светлите очи и на двамата са казали повече от думите. Мариана махна с ръка и изтича за работа, а й те иска да прегърне, да прегърне много своя член татко.

... В гара Горна Оряховица, прелетял през нощта от плодородно, спира на следващата нощ бързият влак от Варна за София. В купетата отдавна, отдавна е тихо. Никола Цаневски, носителят на значката „Отличник на Министертвото на транспорта“, е довел точно на минутата влака на перона.

Бл. НОРДАНОВА

хората, радостта от победата, от победите занаред. . . И ето, през двадесетте свободни години Никола Цаневски посреща като в уютен дом в своя влак хората с техните радости и грижи. Никола Цаневски обича да се заслуша в разговорите на пътниците. Той бавно преминава през цялата композиция. Влежда се спокойно в седналите във вагон-ресторанта, които току-що се запознават.

— Ей тук работя аз, в Държавни захарни заводи. Истински дворци.

— Аз съм от Кремиковци. . . Там знаеш ли какво е? Сега малко до Варна отивам на почивка.

— Знаи и двамата сме по един и същи път.

Никола Цаневски без да иска се усмихва на тях непознати хора.

В последния вагон са група чужденци. Те учудено гледат скромния и добродушен човек, който разговаря с тях на

ПРИЯТЕЛИТЕ НА БРИГАДИТЕ

ЗА ВНАСЯНЕ НОВОСТ, за обогатяване и разнообразяване живота в бригадите за комунистически труд и борещите се за това високо знание, за прилагане принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма голям дял се пада и на приятелите на бригадите, които в нашия окръг наброяват над четиристотин. Това са учители, лекари, хора на изкуството и културата, които са създали такава дружба, че самите работници постоянно ги търсят за съвети.

Приятели на бригадите — това са хора, които дават знанията си, уменията и таланта за формиране чертите на новия човек, за непрекъснатото издигане на политическата съзнателност на трудещите се. Много от тях своевременно запознават работниците с актуалните въпроси от политиката на Партията и Правителството. Други пък ги учат на музика, изкуство, оказват помощ в обсъждане на книги, филми, писни и пр.

Един от тези приятели е учителката по литература от Втората политехническа гимназия във Велико Търново Слава Митова. Тя е приятелка на служителите от междуградската телефонна служба. Често им изнася беседи, четене с тях стихове, оказва им голяма помощ при подготовката на вокалната група за вътрешния фестивал, който се класира добре и стигна до окръжния фестивал. Тя е близък, сърдечен другар, с когото може да се сподели за всичко.

С голяма обич се отнасят членовете на бригадата „Герматитов“ при дърводелския пех на Градския промишлен комбинат в гр. Велико Търново към своята приятелка Нина Иванова. Този обич идва от задръжкия живот, от помощта, която тя им оказва.

Добро отражение сред работничките от участък „Радио части“ при Завода за малки радиоприемници е приятелството с пенсионерката-учителка Иванка Генова. Този колектив от изоставащ в изпълнението на производствените планове израсна и вече работи и живее добре.

Сега е лято. Времето позволява културно-масовата работа в бригадите и срещите с приятелите да бъдат още по-разнообразни. Приятелите, подпомогнати от профкомитетите и комсомолските ръководства в почивния ден ходят с работниците на излет, където четат книги колективно, играят забавни игри, организират литературно-музикални програми. Тези приятели, които имат наклонности към музиката оказват помощ за разучаване на песни. В бригадите се сформират малки самодейни колективи, като изнасят своите програми при честванията и други сборки.

И тази есен много работници и работнички ще прекратят прага на средни и висши учебни заведения. На тях трябва да се окаже помощ. А кой може най-добре да стори това? И пак приятелите-учители по математика, физика, литература, които ще помогнат на дело за изпълнение на партийния лозунг: „Учение и труд — труд и учение!“

Необходимо е също така да не се забравя, да се разширява още повече хубавата инициатива: цели класове да стават приятели на бригади. В тази дружба се раждат много хубави прояви.

Наред със задълженията на приятелите да търсят членовете на бригадите и профкомитетите трябва да държат по-тесна връзка с тях, да ги подпомагат в дейността им. Д-р Ялмова от Велико Търново, например, е приятел на финансово-счетоводната бригада при Станцията на съобщенията. Тя идва редовно на забавите, редицата с членове стихотворения, дава съвети за културно-масовата работа в профорганизацията, но като специалист-лекар досега нито един път не е потърсена. Чрез съветите си тя може да повиши здравната просвета на служителите. В тази насока добра дейност развива д-р Иван Тумбев, приятел на бригада в шивашко предприятие „Деню Георгиев“ — Велико Търново. Наред с другата помощ, която той оказва на бригадата, е изнесъл и много здравни беседи — за режима на труда, на храненето, за запазване и укрепване на здравето и други. Той се стреми да пренася всичко хубаво от бригадата при своите колеги в болницата и всички хубаво от своя колектив — сред приятелите си в бригадата.

Приятели на бригадите за комунистически труд са нечужди и авторитетни хора, желани от тези, които неуморно творят благата на народа. Тия приятели са вече пълноценни учители и възпитатели на трудещите се. Такива трябва да бъдат те и занаяпред. Движението към комунизъм се разраства, ще се множат и приятелите на колективите, поели по този път.

Съревнованието се разгаря с още по-голяма сила, а приятелите на бригадите за комунистически труд са все по-близко до хората. Със своите съвети, със своя ум и сърце те възпитават, сплотяват, възвличат в задръжкия живот, воюват за създаването на здрави колективи от хора с нов морал, годни за утрешния комунистически ден. Сега, в навечерието на 20-годишнината на социалистическата революция у нас, тяхната дейност следва да се разшири, да стане още по-действена, по-ползотворна.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СЛАВНИ ЖЕЛЕЗНИЧАРИ!

ЦИФРИ И ФАКТИ

* Пробегът на един локомотив през 1939 година е достигнал 68 километра за едно деңношце. През 1961 г. в депо Горна Оряховица бе достигнат среден деңношен пробег 720 километра.

* Средната норма, която можеше да извези един локомотив в най-трудния участък Пачковци — Кръстев през 1939 г., е била 160 тона, а в края на 1961 г. бе достигнато 420 тона.

* Средният бруто-тонаж на един товарен влак през 1939 г. е бил 456 тона, а през 1961 г. — 842.

* Сега в локомотивното депо в Горна Оряховица са създадени лаборатории за наблюдение хигиената на локомотивните котли. Механизирана са товаро-разтоварните работи, като са доставени багери за експиратор и почистване на отпадъчните материали от локомотивите. Значително е облекчен трудът на работниците.

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

КОЛЕКТИВЪТ на Вагоноремонтно депо — гара Горна Оряховица е обхванат от голям трудов ентузиазъм в чест на Деяна на железничаря. Досега тук са ремонтирани 197 вагона над предвидения план.

От началото на годината до сега колективът бе насочен към решаване на главните въпроси по техническия прогрес за увеличаване производителността на труда. Той постигна безспорни успехи. Организационно-техническите мероприятия са изпълнени, а от 34 рационализаторски предложения 23 са внедрени. За съхраняване на труда и време най-много допринесе механизацията извършване на маневрите чрез направа на лебедката. Работата, която в миналото се извършваше от почти всички работници на депо, сега ангажира трима души.

Гордост за нашия колектив е, че двете смени са носители на високото звание „Смяна за комунистически труд“.

Ето така с този успехи железничарите от Вагоноремонтно депо — гара Горна Оряховица посрещат своя празник.

Иван КУШЕВ, шлосер

Предпразнични успехи

ДЕНШНИЯ ПРАЗНИК колективът на гара Горна Оряховица — пътнически район — посреща с 9.62 на сто преизпълнение на вагонеоборота, с 62.03 на сто преизпълнение на плана за местния престой на вагоните и редица други успехи по основните показатели.

В чест на Девети септември колективът обеща да преизпълни производствения план общо 101 на сто. Сега, на своя празник, железничарите могат гордо да рапортуват, че обещанието е изпълнено 106 на сто. Социалистическото съревнование между смените и бригадите в маневрената и превозна служба бе е стихало нито за миг. Благодарение на него се постигна този голям успех.

Най-добри постижения в работата има смяната с ръководител Стефан Чолаков, маневрените бригади на Петър Павлов, Стефан Тиммирев и Цаню Колев, превозните бригади с началниците Иване Пенко Сидеров, Бончо Попов, Никола Царевски и Антон Тонев.

В движението за комунистически труд тук участвуват 85 на сто от общия брой работници. Седем превозни бригади вече са носители на високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Важен дял от дейността на железничарите от гара Горна Оряховица е стремежът за културно обслужване на пътниците. За непрекъснатото подобряване обслужването са наредени редица мероприятия, изпълнявани на които прави пътуването на пътниците удобно и приятно. Нюжните на гарата бързо нарастват. Досега сградата не може да осигури доброто обслужване на пътниците. Затова започна строежът на нова модерна сграда, с добре обзаведени битови помещения за пътниците и служителите.

Колективът на гара Горна Оряховица — пътнически район — продължава да се бори за още по-големи трудови успехи, за още по-добро културно обслужване на пътниците. Преизпълнението на плана и обещанията за 1964 година ще бъде подаръкът на железничарите за славния двадесетгодишен юбилей.

Николай И. ГРОВЕВ

НЕИЗЧЕРПАЕМ ИЗТОЧНИК НА ИКОНОМИИ

ЖЕЛЕЗНИЧАРИТЕ от ж. п. район по експлоатацията — Г. Оряховица упорито работят за внедряване и разширяване собственото си мероприятие — календарното натоварване на вагоните в маршрутни групи.

От 1 до 25 юли т. г. са натоварени 245 вагона с 24 групи с пясък и баласта и ежедневно се товари по една група по направление от 13 до 15 вагона с тухли в гара Бутново. На тази гара планът за натоварването е изпълнен 132 на сто, за местния престой на вагоните — 102.55 на сто, докато преди внедряване на този начин на натоварване не се изпълняваше.

Календарното натоварване на вагоните в маршрутни групи по дни и направления заслужава вниманието на всички железничари. То е нов метод на работа, постоянен резерв за икономии.

Васил ВИТАНОВ
началник товарна гара — Г. Оряховица

ЕФЕКТНО И ИКОНОМИЧНО

В ЕДНА ГОДИНА електролокомотивното депо в Горна Оряховица работи. Ефективността от електрифицирането на железопътния участък Горна Оряховица — Русе за този период може да се види най-добре като се сравнят експлоатационните разходи за усвояване на предвидения обем превоз от парни и електрически локомотиви. Извозени са 693 милиона брутото тонкилометра, изминати са над един милион локомотивно-километра. За това са изразходвани (обслужване и превоз) 293 000 лв. за електрическа енергия.

Същите влакове и товари, ако бяха обслужвани от парни локомотиви, трябваше да се изразходват само за гориво (въглища и мазут) и масла 1410 хиляди лева, или в сравнение с парната тяга електрическата носи годишна икономия от 1 117 000 лева.

Изтеклата година бе голяма школа за работниците, инженерите, техниците и локомотивните бригади. Всички те самостоятелно с упоритост и голям труд трябваше да усвоят нова техника. Но най-трудно бе на инженерите, защото те само преди няколко месеца бяха напуснали студентските скамейки и трябваше веднага да се захаваат със сложна и отговорна техника. Ежедневно самите те учеха себе си, учеха и останалия персонал в депо. Може да се каже, че техният труд не е отишъл напразно. Успехите са налице.

Сред колектива на локомотивните бригади израснаха добри машинисти, като Христо Бановски, Георги Белински, Никола Николов, Ганчо Ковачев, Димитър Николов и др., които возят влаковете само по график.

Старши електротехникът Йордан Проилов от III ел. секция на гара Горна Оряховица преглед на апаратурите и съоръженията. Снимка: П. Каралиев

ЖЕЛЕЗНИЧАРИТЕ ОТ ЗАВОДА

ГОРЕЩ ЮЛСКИ ДЕН

В новата хубава сграда на гаричката при Държавни захарни заводи в Г. Оряховица е необичайно пусто. Забързан млад железничар надниква в стапта на началника, потърсва диспечерите, но не намира никого.

Наред с напрегатната си деңнощна работа, целият колектив сега се е включил в подготвянето на железопътната мрежа и съоръженията за предстоящата кампания. Сред блестящите стоманени релси работниците по поддържането с ръководител Руси Николов гледат с почитание лица. Много работа мина през ръцете им. В най-големите студове построиха клона и новата рампа на Бонбонената фабрика. Изпълнявайки нормата си над 125 на сто, бригадата вече привършва с подмяната на износените траверси и частичния ремонт по приемните коловози.

Районът на гарата придобива образцов вид в навечерието на 2 август — Деяна на железничаря. Обозначени са всички уязвими места. На презлите са поставени предупредителни знаци. В изправност са всички стрелки. Има с какво да се похвалят железничарите от завода. Неотдавна те се сдобиха с нов дизелов локомотив. Това е ценна придобивка. С него се икономисват 2555 човекодни годишно, леко, попитно и хигиенично се работи. Хр. Каралиев, Д. Трифонов и Н. Калчев се явиха на курсове и успешно извършиха изпитите за правоспособни дизелови машинисти. Готови са и двата парни локомотива. Всички железничари разучиха правилниците ч инструкции по движението, а над 10 души преминаха през 2—3 работни места.

Бригадите са в социалистическо съревнование помежду си. На първо място е смяна „Н. И. Вапцаров“ с ръководител Димитър Събев. Гордост за колектива са дългогодишните отлични маневристи. Господин Галчев и Йордан Владов, Техните гърди са окичени пред празника със значката „Ударник за комунистически труд“.

Богатата цвеклова реколтата тази година изправя заводските железничари пред сериозна задача. Но колективът, който е голямо усърдие се труди, е намира и сега ще намери сили да се справи с големия дълг.

Ст. ГРАДИНАРОВА
Г. ГРЪНЧАРОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Шлосерите Васил Станчев и Алекси Николов от депо за електровози — гара Горна Оряховица демонтират тягов двигателят на електровоз.

БЪРЗО ДА СЕ ПРИБЕРЕ ЛУКА!

Въпреки положените усилия за правилното отглеждане на лука за глави, посевите в много стопанства на окръга, като Камен, Полски Сеновец, Обединение и др., бяха нападнати от мана. Валежите през май и юни способствуваша за появата на плесели и разпространение на маната. Тези условия от друга страна затрудняваха кооператорите в навременната борба срещу болестта и плеселите.

От познатата през близките няколко години е известно, че заплеселият и нападнат от мана лук е предразположен към забояване от шинно гниене и други болести, причиняващи загиване на луковичите. Падналите напоследък валежи и заплеселите, поразени от градушка посевни в много ТКЗС, както и нападнатото от маната, създават много благоприятни условия за загиването на луковичите.

Тези наши опасения се потвърждават напълно от наблюденията в ДКК „П. Цивков“ — Г. Оряховица, където започна преработката на лук и производството на сушен лук. В много от партидите лук, доставени от селата Поликраище и др., има отделни загинили луковичи, а доставката от с. Градина на 29 т. м. беше възната, тъй като повече от половината луковичи се оказаха загинили. В резултат на това отпадъкът при почистването на луковичите достигна 36 на сто от теглото на пробата, вместо 12 на сто, което е по норматив.

Всичко това наложихо извършването на проверки за състоянието на лука в най-големите лукопреработни ТКЗС в окръга. Оказа се, че след падналите на 26 и 27 юли обилни валежи в повечето стопанства има много голяма опасност от загиване на лука.

Поразените от мана растения са с широки шийки, стеблата им стоят изправени и обилните валежи и сутринната роса изпълват шийките с вода. Високите температури, които се развиват през деия, благоприятствуват за развитие на гниенето. Това не е трудно да се установи. Като се стисне стеблото над шийката, то е раземкнато и се чувства движение на вода между тъканите. При създадените условия през следващите дни има всички изгледи гниенето да се разшири.

Предпазването на лука от гниене е наложително. Нашите гнидожителни специалисти опити за установяване влиянието на срока за изваждането на луковичите от почвата показват, че изваждането на лука трябва да се извърши, когато се отбележи единично полягане на листата. Във влажни години, като настоящата, то трябва да става в кратки срокове, като се използват всички благоприятни дни. За целта трябва да се обяви трудова мобилизация на всички работоспособни кооператори, за да може през следващите един-два дни лукът да се извади от почвата. Съежити се стесня се нареждат на редици със закрити от листата луковичи. При това положение се остават на 3—5-дневно слънчево

просушаване. Практикува се кратковременно разстелане на малки кръгли купове, когато листата на растенията са много свежи. Целта и в двата случая е да се прекъсне притока от влага чрез корените и се просушат стеблата до степен на пътното им пожълтяване и изсъхване.

След слънчевото просушаване се пристъпва към заготовката на партидите според предназначението им. От участъци, които са поразени от мана и са открити отделни болни луковичи както и от разположените в по-ниски места, където се е задържала по-подробно време обилна влага и утринна роса, лукът трябва да се предаде за много бърза промишлена преработка, като болните луковичи се отстранят. Здравият лук, след слънчевото просушаване се поставя под свободни навеси или овчарници и други селскостопански сгради, където да се струпа на купове или, след като се изрежат листата, да се постави в касетки. Поставянето в касетки да става при много добре просушени партиди и когато в тях липсват болни луковичи. Така поставеният за съхранение лук трябва да се проверява периодично и откритите заболели глави да се отстраняват и дават за преработка и консумация.

Кооператорите от ТКЗС — Поликраище, Полски Сеновец и др. са, разбрали добре необходимостта от бързото прибиране на лука. Оттам се получиха и първите сигнали за гниенето. В тия стопанства е организирано бързо изваждане и просушаване на луковичите. В повечето села обаче, като Страхилово и Самоводене, изчакват.

Състоянието на лука изисква бързи действия от страна на всички. Без бавене трябва да се организира изваждането на лука от почвата, да се извърши слънчевото му просушаване и заготовка на партиди според годността им — за бърза консумация и преработка или за лагеруване. Необходимо е също така сушилните помещения да заработят с пълен капацитет, като се използват всички производствени мощности. За целта на първо място да се комплектуват пътни смени за деңнощна работа. Досегашната работа в отделните предприятия е обезбодяваща. Така в ДКК „П. Цивков“ — Г. Оряховица, където в деңношце може да преработват до 30 тона сушен лук, се поема една около 15—20 тона главно поради нелипсът на работници за почистване. С ниско налягане е парата, получавана от ТЕЦ Захарни заводи, което удължава периода на сушенето.

Необходимо е да се потърси и съдействието на обществените организации за допълнителна работна ръка за чистене на лук в сушилните предприятия и там, където се налага, да се организират бригади за изваждането му.

Стефан БЪЧВАРОВ

старши научен сътрудник, директор на Опитната станция по зеленчуков култура — Горна Оряховица

ИКОНОМИЯТА ГОВОРИ НАЙ-ДОБРЕ

Година наред в ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение се отглежда по 2500 декара слънчоглед. Далеч по-добри стагнахи и грижите за обработката на почвата и механизираният прибиране на реколтата. Жътвата и вършитбата вече се извършват с комбайни и това дава чувствителна икономия на труд и средства.

По-рано брането на пите се извършваше ръчно. При този начин на работа за всеки обран декар слънчоглед се начисляваха по 2.40 лв. Отделно за овършаване, за превоз на семето и пите на всеки 600

кг се заплащаше по 3 лв. Така за 100 декара прибран слънчоглед се изразходваше много повече отколкото сега. Например, за бране на ръка и товарене — 240 лева; за вършитба с комбайн, при добив 200 кг от декар — 100 лв. Двата пропаса сега се сиват и при смяна норма 70 декара, с добив 200 кг, се заплаща 19,20 лв., а за 100 декара — 27,43 лв. За цялата площ при стария начин се изразходваха 8500 лева, а сега 685.75 лв. Икономията от 7814,25 лв. е убедително доказателство за значението на механизираният прибиране.

Наближава прибирането на слънчогледа. Механизаторите от наше стопанство започнаха подготовката на машините. Тази година с порасъл опит и умение те ще постигнат нови по-добри резултати.

Йорд. КАРАНЦАЛИЕВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

ПО СЪСТЕН ГРАФИК

Трудово напрежение кипи в Захарната фабрика — Горна Оряховица.

Тук се работи почти деңнощно. Съскането на електроенергия не спира нито за момент. Най-много е работата на електрозадвижвателите, защото тя е строгоразпределена и всеки поотделно работи по състен дневен график. Почти един до друг работат отличните заварчици Иван Ямсов, Йордан Кръстев и Стоян Григоров. Те дават само качествени заварки и изпълняват дневната си норма над 220 на сто.

Напрегната в тези дни е и работата на другите монтажници от бригадата на Добри Божиков, званата га Йордан Илиев и Димо Димов работят по арматурата и осигуряват нагъме фронт на заварчиците. Взаимонареден на тяхната устремна работа беше възможност обектът на който работят, да бъде готов три дни предсрочно.

Ив. АРГИРОВ

РАБОТАТА СТАНА ПО-ЛЕНА

ПО-ВЪЗРАСТНИТЕ работници от Локомотивното депо — Г. Оряховица още помнят с какъв труд се извършваше почистването на локомотивите — на открито, в лек и студ. Сега това става със специална инсталация за топли промивки, с което се ускорява производственият процес.

На мястото на огъня дойдоха специалните нагреватели с електрически ток. В структурното отделение е монтиран електрически кран и електрическа макарка, с които се извършват трудоемките процеси. Възгването на локомотивите при плановите подовни ремонти става с помощта на подвижната кранове и съоръжения.

Кислородната фабрика на депо обслужва не само работна на управлението, но и много промишлени предприятия в окръга.

За спортуването на работниците от депо е построен стадион с плуен басейн.

Р. Ганчева

ЧОМБЕ ВСЕ СЪЩИЯТ

ПОЛИТИЧЕСКАТА ФИЗИОНОМИЯ на Чомбе минало на Чомбе добре са известни. Това не пречи на почитения френски вестник „Монд“ в броя си от 8 юли да публикува статия, в която приканва всички да го обичат и подпомагат, тъй като той сега е станал съвсем-съвсем друг. Чомбе, пише вестникът, е станал кротко момче. Той вече не е послушно оръдие на могъщите финансови интереси, враждебно отнасящи се към независимостта на Конго. Позовавайки се на такива смели твърдения, „Монд“ изглежда предполага, че неговите читатели не получават информация от никакви други източници.

Между това неочакваното възвръщане на Чомбе от политическото небитие е явно свързано със смените на белгийските монополисти, продължаващи да оказват значително влияние на конголезките работни. Те убедили Чомбе, да провежда оня курс, който той сега провежда. Така обяснява издигането му ватингтонският вестник „Стар“. А Женевица Табуи пише в „Пари-жур“, че Чомбе представлява на първо място белгийско-английските интереси.

Ако за това са нужни потвърждения, то самите английски покровители на Чомбе ги дадоха. На 13 юли те внесоха в палатата на общините проект-резолюция, в която предлагат „да реабилитират“ бившия сепаратист. Съобщавайки за това, вестник „Дейли телеграф“ пише, че авторите на резолюцията отдавна съществуват на Чомбе. Това са парламентаристи, свързани с компаниите Танганайка консеймс, Де Бирс и други, богатеи от добива на мед и елмази в Конго. Едва ли те ще се стремят към реабилитация на Чомбе, ако той е престанал да бъде „послушно оръдие на финансовите интереси“.

Ходатайствувайки за Чомбе пред африканските лидери, които отказваха да седнат с него зад една маса в Кайро, „Монд“ се позовава на това, че, видите ли, Чомбе искрено се стреми към „национално примирение“ в Конго, тоест „към обединение около своето име на най-различните политически течения в Конго“. Обаче за сега той е обединил около себе си такива деятели, като Голфруа Мунонго, който, както съобщава западният печат, непосредствено е участвувал в убийството на Патрис Лумумба, и Албер Калонжи, бивш оперетен „крал“ на Южен Касаи, който се опитваше да се откъсне от Конго в угода на златодобиващите компании. Наистина, Гизента беше освободен. Но даже и Чомбе не можеше да си позволи да го държи повече в затвора.

Истинско национално примирение в Конго е немислимо без мирно урегулиране на възникналите въоръжен конфликт. Но по отношение на това Чомбе има други планове. Както съобщиха на 11 юли агенция Франс-прес, в Северна Катанга за борба с въстаниците ще бъдат изпратени седем европейски наемни офицери, служещи в Катанга, и няколко стотини бивши катангски жандарми. Нима това е пътът към примирение?

Мирнолюбивите речи на Чомбе едва ли свидетелствуват за неговото преобразяване. Просто той е решил, казано с думите на френската пословница, че „с мед повече мухи ще приймаши, отколкото с оцет“. Тази сметка частично се оправдава. Във всеки случай, вестник „Монд“ на оцет не е попаднал, а медът, както виждаме го е въвел в изкушение.

(Из съв. сп. „Новое время“, кн. 30 от 24 юли 1964 г.)

УВАЖЕНИЕТО — НАЙ-ГОЛЯМАТА НАГРАДА

НАШАТА ПРИЯТЕЛКА, — „Нашата библиотекарка“ — така наричат Денка Кирова всички строители от обектите на Строителен район — В. Търново. И с право. Тя работи като библиотекарка, но за разлика от много други не стои в библиотеката и там да чака

Човечност

Ръководството на група за екскурзионно летуване в Рила-планина изпрати до вестника писмо само от няколко реда. Макар и толкова кратко то с пълна сила разказва за дълбокохуманната постъпка на двама комсомолци от Велико Търново — Валентин Христов и Тодорка Тюгюнова.

Една другарка от групата пострадала по време на пътуването. Необходимо било незабавно да има лекарска помощ. Цялата група от туристи изпрати Валентин и Дора да отидат до хижа „Скавица“ и да извикат по телефона веднага бърза помощ.

Когато спазли в хижата, момчето и момичето разбрали, че телефонът е повреден. Те били в сърцето на непознатата Рила, но без да се страхуват, без да се двоумят попитали само за посоката, в която се намира най-близката друга хижа и тръгнали. Без да спират те се спуснали по непознатите планински хълмове и се озовали в хижа „Паничице“. Оттам извикали ола за бърза помощ. Така двама комсомолци осигурили навреме лекарска помощ за посралялата другарка и се върнали в групата, привествувани от всички за проявената от тях голяма човечност.

читатели, а е постоянно сред хората. Един ли път ще я видите още отрано на най-далечните обекти, в горещи обедини часове — в клуба, или — привечер в обществения строителски С тях тя беседва, учи ги, препоръчва им една или друга книга. И строител я уважава. А това е може би, най-голямата награда за Денка.

Движението за комунистически труд в нашата страна намери добър прием и сред строителните работници. С обявяването на разговора по Моралния кодекс на строителя на комунизма бяха променени и някои от формите на културно-масова работа. Цялата просветна, политическа и възпитателна дейност се пренесе на обекта, в бригадата, сред участниците в движението за комунистически труд. Много полезни се оказаха откритите клубове на бригадите, помощта на партийните и профсъюзните ръководства, на активистите. Особено добра работа вършат сред строителните колективи приятелите на бригадите за комунистически труд. Денка Кирова работи с всички бригади добре, но тя прие да стане приятелка на бетонджийската бригада на Димитър Маринов, която се намира на най-отдалечения обект — бетоновия възел край В. Търново.

Голяма е дружбата между хората от бригадата и Денка. Голяма е, защото тя не скъпи времето си. Всички издадени материали в помощ на обя-

БЕШЕ СУТРИНТА на 7 юли 1964 година. Наблюдаваше явяването им на заключителния етап на Втория републикански фестивал. Престъпили прага на Младешкия театър в София всички се възмуваха. А и шегата ли беше?

Немалко беше възмущението на кавалджията Марин Стоянов. Той оглеждаше всички и си спомняше за първите дни, когато се създаваше Виноградската „школа“. Това стана през 1950 година. Тогава той гледаше малките кончета на стопанството. По него време читалищното ръководство реши да създаде свой народен оркестър и ансамбъл. Колко пъти при Марин идва жената на Георги Узунев — Донка! Колко пъти тя го увещаваше да се заеме с малчуганите и да ги учи да свирят! А той се опяваше. И защо? И сега не можеше да каже. Може би, от стеснение, може би, от друго...

Погледът на Марин Стоянов се спря на Георги Беве. И без да иска се усмихна. Георги, като малкуман чиркаваше при него — пасеше му конете, когато беше частен стопанин. Накра се да се усмихне споменът за това, как Георги стана музикант. Беше го завел на панаир в Теодосиево (сега Камен). Едва го кантардиса да му купи една свирка.

После го научи да свирят. Георги се востри в музиката и се научи да свирят на кавал не по-лошо от своя учител. Пресели се във Велико Търново, но не забравя родното село. . . .

Вярно, Марин Стоянов се спомняше в началото. Ами заболелата Йордан Беве, който дойде във Виноград през 1951 година? . . . Беве се срамуваше да се яви пред хората с гъбичката, която съществено много обичаше. За да го привлечат при себе си, колко увещания бяха! . . . Склониха се да правят релетици в кватирата му. И заболелата се улесни. Малко е да се каже, че се е увлякъл. Гъбичката победи. И скоро Йордан сменя заболелата с нея. Постъпи в Народно-инструменталния ансамбъл за песни и танци на Филип Кутев. Обиколи с гъбичката света. Стана лауреат на един от световните младежки фестивали. . . .

— Другари, стягайте се! Нашият ред идва! — гласът на ръководителя Михаил Дюлгер преряза спомените на Марин. . . .

Сам Дюлгер се възмущаваше не по-малко от другите. Той не за първи път излизаше на фестивал. Неговите пионери и пионерки погледнаха на Първия фестивал през 1959 година сребърнен медал. Много от тях тогава ходиха на турне в Германската демократична република. А сега? Как ли ще се представят? Той не се съмняваше в младостта на музикантите, в тяхното желание

ВИНОГРАДСКИТЕ МУЗИКАНТИ

да дадат сърце и душа на своите инструменти. . . . Тук бяха 27 души от три поколения. Ето гайдари Костадин Мирчев, а там до него внук му малкият Тошо Костадинов — гайдур. . . .

А братята гъдурари Никола и Атанас Василев започнали от малки да свирят в „школа“ от нейното основане? Никола сега е един от стожерите на Народно-инструменталния ансамбъл при образцово читалище „Напредък“ в Горна Оряховица. Атанас работи в полевостроителство, но от есента ще му поверят 14 младежи да ги учи на гъдулка, кавал, тамбура. . . . Да! Сигурни са хората му. Не ще го подведат.

След малко виноградарски застанаха на сцената Саломей да дадат сърце и душа на своите инструменти. . . . Тук бяха 27 души от три поколения. Ето гайдари Костадин Мирчев, а там до него внук му малкият Тошо Костадинов — гайдур. . . .

А братята гъдурари Никола и Атанас Василев започнали от малки да свирят в „школа“ от нейното основане? Никола сега е един от стожерите на Народно-инструменталния ансамбъл при образцово читалище „Напредък“ в Горна Оряховица. Атанас работи в полевостроителство, но от есента ще му поверят 14 младежи да ги учи на гъдулка, кавал, тамбура. . . . Да! Сигурни са хората му. Не ще го подведат.

След малко виноградарски застанаха на сцената Саломей

утихна и се понесе северняшка игрива мелодия. . . .

НА ЕДИН ОТ ПРЕДНИТЕ редове бяха нападнали виноградарци. Там беше и Георги Узунев, председател на читалището, заедно с почти цялото си домашно — жената, двата сина, внучето. . . . Може би, те се възмущаваха повече от музикантите, Колко грижи бяха нужни, за да се създаде „школа“! Ето жена му, например, една зича въз от Дочо Стефанов цървули за Марин Рашков, за да може да посещава репетициите. Сега Марин е шатен гъдурар в Плевенския северняшки ансамбъл за народни песни, заедно с Никола Цвятков. Впрочем, къде ли не се

пръснаха възпитаниците на Виноградската „школа“? В Плевенския ансамбъл, в Горнооряховския, в Народния хор при читалище „Искра“ — В. Търново. . . . Музиката привързва. Георги Узунев помни и сега случая с Ахмед Салиев Хавайски. Баща му беше бръснар в еслото. Ахмед като ученик се включи в „школа“ и се научи да свирят на тамбура. В това време старият турчин реши да се изсели в Турция. Пропасаната му обещаваща там рай. Но на Ахмед не му се искаше да напуска хубавия колектив, да се разделя с музиката. . . . Старият беше непреклонен. Натовашиха възропите и потелухи. Тогава Ахмед се реши на смела постъпка: скочи от елака и се откажа да търси рай в Турция. Върна се във Виноград — в колектива. Сега работи във Велико Търново и свирят в Профсъюзния тамбурашки оркестър. . . .

Сигните удари на тъпана накрая председателя на читалището да се оследи. Всички слушаха с възхищение — включително и членовете на журито. . . . Оркестърът не се посрами. . . .

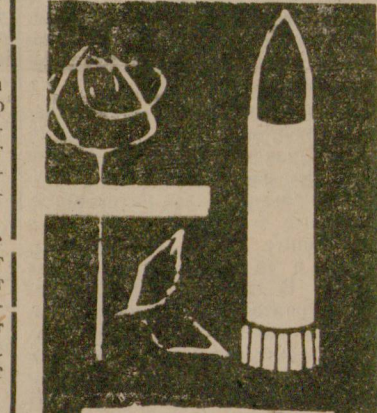
СЛЕД УСПЕШНОТО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ решиха да си направят снимка за спомен. И избраха място пред Мавзолея на

Георги Димитров. Нима това беше случайно? Не! Те никога не ще забравят, че са събрали тук в Столицата, те — пренебрегваните в миналото орачи, копачи, коняри и овчари и техните синове и внуци — само благодарение на народната победа. А тази победа бе вдъхновена, организирана и ръководена от Българската комунистическа партия, начело с Георги Димитров. Кога през годините на капитализма и монархията фанатизма да проявят своите таланти, да ги развият и да ги покажат на столицата?

Ето сега са се събрали 27 души. Между тях има учители, трактористи, коняри, студент, градинар, бояджия, овчар, ученици, каруцар, магазинер, шлосер, камънар, полевостроител, фелдшер, пощальон. . . . И всички са дружини

КОГАТО ОБЯВИХА резултатите, виноградарци се зарадваха не само на своя златен медал. Радваха ги и златните медали на Горнооряховския и Плевенския ансамбли, на Великооряховския народен хор — защото там имаше и техни представители. Радваха ги сребърният медал на гъдурари Никола, Василев. . . . Това бяха отличия за Виноградската школа, отличия и на виноградарските музиканти.

Хр. КОНСУЛОВ

До върховете на безсмъртието

ВЕСЕЛИЕ и жизнерадостност работниците от ТПК „Сградострой“ — В. Търново потеглиха към връх Столетов и Бузлуджа. В камиона беше

шумно. Шегобичните задяваха един черенко момък, който се беше попуснал сутринта, а и сега лекичко притваряше очи при полюшването на завоите. Мишо не им се сърдеше на закачките. Тези хора умееха не само да работят от сърце, но и от сърце да се веселят.

Неусетно стигнахме в Габрово. Кратка почивка и отново на път — през Столетов към Бузлуджа. Някои идваха тук за първи път и нетърпение се четеше по лицата им. Скоро, много скоро, се показваха и кокетните туристически хижи. Плътната група потегли нагоре, там, където преди 73 години, на 2 август 1891 година, първите социалисти в България, начело с Димитър Благоев, основаха Партията.

Паметникът, величествен и строг, беше сред гората. На лицевата му страна са издигнали седем фигури, символизиращи заседанията на Учредителния конгрес. Притихнали всички се отпущат на тревата.

— Другари, — заговори партийният секретар В. Авджиев, — намираме се на историческо

то място, където преди 73 години. . . .

Всички слушат внимателно. Мнозина са се вгледали внимателно в образите, издигнати върху белия камък. До венеца, положен неотдавна от група туристи, се синее и полските реки. Току-що поставени от работниците от ТПК „Сградострой“.

Близко до старата хижа, където са пребивавали партизани от Габровско-Севлиево, отрял и където са се сражавали с жандармерията, се издига друг паметник. Той разказва за героизма на тридесет партизани от отряла, загинали на това място, за кървавите битки на народа ни за свобода и социализъм. Много цветя са поставени на паметната плоча, на която личат имената на Богдан Борисов (Тобчо) от с. Коевци, на Слави Богданов (Альоша) от с. Долна Златарица, на Георги Тотев (Енчо) от гр. Севлиево.

На запад, загледал нейде далече и високо, се издига, също от бял камък, фигурата на легендарния Хаджи Димитър.

ЛЕКОМИСЛИЕТО НА ХРИСТИНА

В клуба на ДАП — Горна Оряховица са дошли много кондуктори и кондукторки, за да присъстват на делото против бившата кондукторка Христина Иванова. Дошли са и много още други служители, ведомствени контролори, отчетници и други. В какво се обвинява Христина?

В предприемчивостта и работата само един месец като кондукторка, а успяла да присвои 139,50 лв. Как се е стигнало до всичко това? Христина е едва 23-годишна, омъжена, с дете. В семейството нещо не им вървяло — често се карали с мъжа си, тя го пълзела той л бил. Един ден лекомислено и безразсъдно Христина решила с още две приятелки да тръгне на разходка до Черно море. Никой не би и оспорил това удоволствие, ако за това тя е използвала честно спечелени средства. За разходката, обаче, Христина тръгнала със служебната чанта, нъдето се намирили и тия неотчетени пари. Трите жени ободили Бургас, Несебър, Варна, а Христина била шедрата и разточителна водачка, ползувайки държавните пари.

С прав съвест реши Христина да бъде наказана с една година лишаване от свобода. Но извод от постъпката на тази млада жена трябва да си направят още много хора. Вина имат хората, занимаващи се с отчетността в предприемчивост, служба „Личен състав“, която недостатъчно добре е проучила на кого ще повери тази подотчетна длъжност, всички, които са виждали, че по малко гребеш, но навреме не са се опитали да я изведат на широкия път на честността.

Ив. ДЖИПОВ от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Гнездо на дружбата

ВТАЯ ГОРЕЩИНА как е хубаво да се гмурнеш в прохладните води на Дунава, или просто да бъдеш под някоя сянка! Но, . . . практиката иска своето. И осемте млади момчета от Селско-стопанския техникум край гр. Свищов работят неуморно в звеното на Герчо Заранков.

Вчера им казах: — Четиридесет декара нива има там! Гътнете я, че комбайнът не може в такава полезна да влезе. Четиридесет декара ли? Колко е то! Нищо! Докато завъртиш косата и . . . готово! За две недели те окосиха 40 декара люцерна 25 — с ерах, 26 — с ръж, 15 — с фий. . . . Та това парче ли ще им се опре! — Чудесни момчета! — не може да им се нарадва Герчо Заранков.

А само преди две недели те дори не знаеха да държат коса. Но той настоя пред директора на Техникума и всеки от тях получи по една нова коса. Заега се техникът знаят да ги направят майстори-косачи. За кратко време те придобиха такъв опит, че могат да работят наравно с него, ако не и повече. . . . Нима е малко нещо да косиш нива, в която ветровете и дъждовете така са си играли, че просто са я заленили за змята?

— А сега, покосите си, момчета! — казва той. И тръгна пред всички, като не излиза аз косача с победа.

Нали е вече седемнадесет години борец! Нима са малко? От загораляло сръжкано лице, от мускулите, които напират под ризата, от цялата набила фигура на този човек, лъха желатина сила. В ръцете му косата изглежда като сламка.

С удоволствие всички отиват потта и слодат. Сладък е хайбът след усилния труд. Бял Герчо е седнал до Николай Димитров. Момчето е навело глава. И как не! Класира се на първо място в категорията от 73 до 79 кг на зоналните прегледи по борба, а не може да участва в заключителния етап на Втория републикански спартакиада! И то не заради нещо друго, а защото, кога най не трябва, си напъна единия крак!

— Не увисвай нос! А се готви! — пак го окуражава старият борец. — Има време, ще покажем умениято и силата си! Когато аз бях на седемнадесет години. . . . такива спартакиади нямаше! Сега. . . . да си млад!

Петнадесетминутната почивка е свършила. Не, момчетата са почивали само десет минути. Нима как, трябва работа да се върши. И те я вършат.

Лютото скоро ще си отиде, с него и практиката. Но ще остане да греє радостта от изпълнената задача, ще остане хубавата дружба на момчетата с това звено. То стана като родно гнездо за тях.

Иорд. КРЪСТЕВ

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

кино

Градските кина в окръгта ще прожектират от 3 август до 9 август следните филми: „Девети септември“ — В. Търново; „Една чедла пътува на юг“ — „Искра“ — Велико Търново; „Жена за естрадиста“ — Мамзел Нитуш; „Алекси Константинов“ — Свищов; „Всички са невинни“ — Червено и черно; „Гри II сери; „Анадемия“ — Свищов; „Край и начало“ — „Залезът Елена“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Когато дойде котаракът“ — Укротители на велосипеди; „Град на една улица“; „Модерен театър“ — Павликени; „Три те златни косъма“ — Мулен Руж; „Ана на шия“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Специална задача“; „Сребърният тренюр“; „Христо Ботев“ — Елена; Запознайте се с Валуев“; „Мадам Въртерфлай“; „Авантюристката“; профсъюзно кино „Хар. Стоянов“ — гара Горна Оряховица; „Родна кръв“; „Граф Монте Кристо“.

КОНЦЕРТИ

На 9 август във Велико Търново ще гостува за втори път естрадният състав „Петимата от Венеция“.

ТЕАТЪР

На 4 август във Велико Търново ще гостува Софийският сатиричен театър.

Потребителна кооперация

„Дружок“ с. Полна Оряховица

ТЪРСИ
майстор-готвач и хлебарски работник.

Постъпване веднага

241

ПОГРИЖЕТЕ СЕ ЗА ХУБОСТТА СИ

На каквато и възраст да сте, Вие можете да освежите лицето си, като избереете най-подходящата за вашата кожа крем — „Желе роял“, „Ропотамон“, „Венер“ или друг и редовно го употребявате. Кремове те подхранват кожата, предизвикват регенерация на клетките ѝ.

А трудно изтриваеми червила „Арома“ и „Венерфлай“ — с богата гама от модерни и ярки тонове, подчертават женския чар.

★

